

og kulturgrundlag, som vi bygger på her i landet, nemlig det kristne. Børnene skal kende det, inden de så informeres om andre religioner.

Men der slutter så også enigheden, for når vi siger dansk kultur og historie, må vi nødvendigvis også sige Grundtvig. Er der noget mere dansk end Grundtvig? Og siger vi Grundtvig, så må vi også sige frihed. Grundlovens fædre og deriblandt Grundtvig ønskede religionsfrihed i Danmark.

Men når vi nu er helt enige om, at det er vigtigt for børnene at få kristendomskundskab, vil le det så ikke være bedre at forklare flygtninge og indvandrere det samt at få skolerne til at vise, at de virkelig prioriterer faget? Ellers lyder forslaget om at påtvinge indvandrerne noget, som vi ikke selv prioriterer højt, lidt hult.

Og man løber jo også den risiko, at familier med en anden religion end den kristne vælger at tage deres børn ud af folkeskolen og sætte turbo på oprettelse af f.eks. muslimske friskoler. Og så vidt jeg har forstået, var det ikke det, forslagsstillerne havde til hensigt.

Forslagsstillerne har ret i, at det gør en stor forskel, om faget er forkyndende eller orienterende. Og faget er jo ikke længere forkyndende, men er nu orienterende, og børnene kan fritages, når forældremyndighedens indehaver skriftligt over for skolens leder erklærer selv at ville sørge for barnets religionsundervisning.

Men der er ikke i loven nogen hjemmel til at kontrollere, om forældrene efterlever denne erklæring, og derfor er det, at man vil tvinge. Nej, men det punkt kunne man jo forsøge at ændre, hvis man ville – i stedet for at gribe til tvang. Man kunne eventuelt bede om en plan over, hvad den private religionsundervisning gik ud på, eller få en god dialog med forældrene om det.

At ingen i dag kontrollerer forældrene, siger måske i stedet for lidt mere om den status, som faget har i det her land. Når forslagsstillerne sammenligner kristendomskundskab med historie og mener, at undervisningen ikke medfører samvittighedskonflikter for forældrene, så er dette vel en lidt hurtig konklusion at drage på andre menneskers vegne. For det kan vel være svært helt at være upåvirket, f.eks. når man hører lignelsen om den barmhjertige samaritan, eller når man hører om Guds søn, som opstod fra graven påskemorgen.

Når forslagsstillerne så siger, at kristendomskundskab er og bliver en naturlig del af den

samlede historieundervisning, så mener jeg faktisk, at forslagsstillerne nedvurderer kristendomskundskabens betydning.

Måske skulle man i stedet for at gribe til tvang forsøge at gøre kristendomsundervisningen bedre, så den virkelig ville gøre en forskel, og prøve at give den højere status blandt lærere og forældre i undervisningsvejledningen, se at få vejledningen til at stemme overens med folkeskoleloven. Det har været et problem i flere år, at den ikke gør det, og Kristeligt Folkeparti har faktisk peget på det i flere omgange.

En undersøgelse lavet af Undervisningsministeriet viser, at der, hvor skolerne er meget omhyggelige med at informere om, at faget handler om kristendomskundskab, har man meget gode resultater med at få eleverne til at deltage. John Rydahl fra Religionslærerforeningen siger, at der faktisk er en stigende tendens til, at muslimske forældre vælger at lade deres børn følge undervisningen i kristendom.

Hvorfor så ikke prøve med omhyggelig information i resten af landet? Det må da give en mere positiv holdning til kristendomskundskab end tvang.

Og hvor stort er så problemet? Ja, der gætter forslagsstillerne faktisk. Man har spurgt i tre skoler, men grundlæggende ved man ikke, hvor stort problemet er.

Og til sidst vil jeg gerne komme med en kommentar omkring navnet på kristendomskundskab. Kristeligt Folkeparti vil i hvert fald ikke gå ind for, at faget bliver lavet om til religion. Lad det være sagt både til dem, som er i forligskredsen, og dem, der er uden for. Vi kunne jo også komme med et tredje forslag til et navn. Hvad med at kalde det det, som det hed engang, nemlig bibelhistorie?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg er lidt overrasket over Kristeligt Folkepartis holdning til det her forslag, men lad nu det ligge.

Fru Tove Videbæk er inde på, at man egentlig burde opprioritere faget i stedet for, og det kan vi i Dansk Folkeparti et hundrede procent gå ind for, og vi synes måske også, at der godt kunne undervises noget mere i det.

Men når det nu i dag er sådan et fag, som man egentlig bare kan vælge fra, ville det så ikke netop være en opprioritering af faget, at det blev gjort obligatorisk? Det er da svært at tale imod.